

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201405
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218201405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžová 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX K. - X. K., o zaplatenie 1.735,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4Csp/56/2018 - 77 zo dňa 22.01.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. v časti povolenia zaplatenia istiny s príslušenstvom v splátkach žalovaným žalobcovi, vo výroku II. a. III.

II. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.735,44 Eur, úrok z úveru v sume 85,52 Eur, úrok z omeškania v sume 0,98 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.735,44 Eur za obdobie od 24.5.2018 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 80,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaný stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník“

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 5,6 a 9, § 54 ods. 1 a 2 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b), § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1,2 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného po 31.1.2013, § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 13.04.2016 zmluvu o úvere č. XXXXXX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 2.000 eura s fixnou úrokovou sadzbou 13,9 % ročne, ktorý bol povinný žalovaný zaplatiť v 96-tich mesačných splátkach v sume po 34,91 eura. Mal za to, že

zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 ZoSÚ a žalovaný listinnými dôkazmi preukázal aj skúmanie bonity žalovaného pred poskytnutím spotrebiteľského úveru a preto nenašiel dostatočné dôvody pre uplatnenie sankcií vyplývajúcich z § 11 ods. 2 ZoSÚ. Čo do istiny predstavujúcej sumu 1.735,44 eura s príslušným úrokom z omeškania súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu za dôvodnú a žalobe vyhovel. Zamietol žalobu čo do úroku 13,9 % ročne z nezaplatennej istiny 1.735,44 eura od 24.05.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 85,52 eura (nezaplatených úrokov) od 24.05.2018 do zaplatenia. Vychádzal pritom z názoru, že pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Zosplatnením úveru veriteľ stráca nárok na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Ak spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. Inak by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Pokiaľ ide o zamietnutie žalovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 85,52 eura (nezaplatených úrokov) od 24.5.2018 do zaplatenia, súd prvej inštancie tento uplatnený nárok žalobcu považoval za neprijateľný a rozporný s dobrými mravmi (§ 3 a 39 Občianskeho zákonníka) vychádzajúc zo zásady zákazu anatocizmu, uplatňovanú kontinuálne pri spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 232 ods. 3 CSP povolil žalovanému s ohľadom na jeho sociálnu situáciu dlh splácať v splátkach splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovaného dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

4. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol okrem časti uplatneného príslušenstva v konaní plne úspešný, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Žalobca rozsiahol a vyčerpávajúco uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, t.j. aj po predčasnom zosplatnení. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/138/2017-83 z 27.03.2018), ktoré dospeli k rovnakému záveru. Uviedol, že z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňazí, čo potvrdzuje § 16 ods. 1 ZoSÚ. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. S poukazom na ústavný princíp právnej istoty má žalobca za to, že mal popri nároku na úrok z omeškania istiny aj nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. Zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou a táto sa ďalej nenavýšuje. Práve z toho dôvodu nejde podľa žalobcu o spor so zásadou anatocizmu. Požadovaný nárok na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov sú nárokom, ktorý predpokladá aj ust. § 497 Obchodného zákonníka. Akceptovanie takejto praxe by znamenalo, že v prípade omeškania dlžníkov s plnením dlhu, ktorý pozostáva výlučne zo zmluvných úrokov, by veritelia nemali nárok na žiadnu zákonnú sankciu. Úrok z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku, teda aj zmluvných úrokov. Poukázal aj na to, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014 vyplýva, že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali. Vo vzťahu k povoleniu žalovanému splácať dlh v splátkach po 80 eur žalobca namietal, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore so zákonom. Odôvodnil to tým, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o jeho nepriaznivej finančnej situácii a dlhodobo pristupoval ľahostajne k plneniu si zmluvných povinností. Výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky. Ide o skutočnosti, ktoré sú v rozpore s povolením splátok. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému

je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

8. Odvolací súd poukazuje na konštantnú aplikačnú prax Krajského súdu v Prešove, hlavne na rozsudky Krajského súdu v Prešove, ktoré by mali byť žalobcovi známe (sp. zn. 6Co/190/2016 zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 22Co/28/2017 zo dňa 22.02.2018).

9. Žalobca sa dovoľáva nárokov za odplatné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatením úveru zo strany veriteľa.

10. Predčasne zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz.

11. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

12. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru.

13. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

14. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou.

15. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplatnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

16. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 23.05.2018, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 23.05.2018, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súd v

Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07.05.2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016.

17. Dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIS).

18. Ako už odvolací súd uviedol, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úroku z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a N. n. 87/1995 Z.z.

19. Odvolací súd ďalej uvádza, že považoval za nedôvodnú odvolaciu námietku týkajúcu sa nároku na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. Záver súdu prvej inštancie týkajúci sa nepriznania úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov z úveru vo výške 85,52 eura je vecne správny. Otázkou úroku z omeškania pri omeškaní s plátbou príslušenstva pohľadávky súd správne právne posúdil.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) v prípade omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (dohodnutých zmluvných úrokov). Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v ust. § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, jeho vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už splatné úroky. Tým, že dlžník včas nesplní úroky z istiny, sa dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením istiny. Ani Občiansky ani Obchodný zákonník pri tom nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24. marca 2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 5/2006).

21. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

22. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

23. Hľadiskami pre úvahu odvolacieho súdu, či má žalovanému, ktorému bola súdom prvej inštancie určená povinnosť, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť, aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok, v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade, vzhľadom na osobné pomery strany sporu príliš ťaživé (R 117/1967)

24. Žalovaný svoju žiadosť o povolenie výhody splátok na pojednávaní konanom dňa 22.01.2019 pred súdom prvej inštancie odôvodnil s poukazom na svoje finančné a osobné pomery. Tvrdil, že býva v rodinnom dome svojich svokrovcov spolu so svojou manželkou a štyrmi maloletými deťmi vo veku 15, 14, 12 a 11 rokov. Pracuje v spoločnosti KOVO s.r.o. Raslavice. Výdavky za bývanie sú uhrádzané svokrou, má príjem vo výške minimálnej mzdy asi 460 eur až 470 eur mesačne a jeho manželka je nezamestnaná. Momentálne podala prihlášku do obecného podniku, za účelom svojho zamestnania. Navrhol, aby som bol zaviazaný uhrádzať dlžnú sumu v splátkach v nižších ako navrhuje samotný žalobca, teda menej ako 150 eur mesačne.

25. Odvolací súd si z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni overil tvrdenia žalovaného o jeho príjme, a zistil, že pracuje od 01.07.2015 ako zamestnanec v spoločnosti KOVO, spol. r.o. IČO: 36 447 404 s priemerným vymeriavacím základom (hrubou mzdou) vo výške približne 574 eur mesačne. V danom prípade predstavuje žalobcovi priznaná istina viac ako 3-násobok mesačného príjmu žalovaného, ktorý sa spoločne s nezamestnanou manželkou stará o 4 maloleté deti. Pri takomto príjme je pre žalovaného nemožné uhradiť rozsudkom priznanú sumu jednorazovo, čo by viedlo k tomu, že žalobca by si svoj nárok vymáhal v exekučnom konaní, čo by spôsobilo pre žalovaného ďalšie navýšenie dlhu o trovy exekúcie.

26. Povolením splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania len v dlhšom časovom horizonte, zhruba 23 mesiacov. V prípade, že žalovaný svoj dlh nebudú plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zrochnosť celého dlhu. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovaného, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnili riadne a včas. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu. Výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok 80 eur mesačne.

27. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o povolení výhody splátok pre žalovaného mohol prihliadnuť aj na skutočnosti žalovaným tvrdené (nepreukázané), pokiaľ nie sú nehodnoverné.

28. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a na ktoré v ostatnom odkazuje a so zreteľom na uvedené odvolací súd postupom podľa § 387 CSP potvrdil rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny.

29. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

30. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).